

ASTROTHEOLOGIE – 38.seminář Ing. J.Popelky

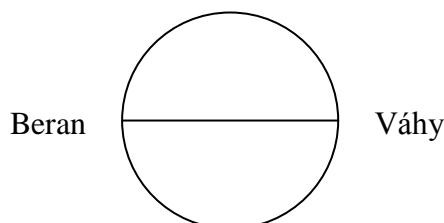
Duch. význam aspektu 180° - opozice (1.část)

Polarita živlů. Podstata pohlavnosti.

Polarita jednotlivých znamení zvěrokruhu.

(Dům techniky OV-Mar.Hory sobota 3.2.2007)

Dnes mám v plánu pohovořit o opozici. Ti, kteří se nezabývali astrologií, možná neví, co to je. Opozice je skutečnost, že ve zvěrokruhu každé znamení souvisí s určitým znamením, které se nachází přesně na opačné straně. Každý astrolog ví, že opozice je úhel 180°. Protože kruh (zvěrokruh je kruh) má 360°, tak $360:2=180$, což znamená, že opozice je polovina kruhu, jinými slovy: je to vzdálenost, která nám ukazuje, že jedno znamení je polarizováno jiným znamením. Příklad:

Astrolog se spokojí s konstatováním, že opozice představuje skutečnost, že dvě znamení jsou proti sobě, a spokojí se s tím, že řekne, že pokud jsou dvě planety v tomto postavení proti sobě, že to je aspekt negativní, který vyvolává v člověku napětí. Ale já se s tím nespokojím, protože jak už víme a jak se zde snažím vykládat, zvěrokruh je úžasná věc, protože odhaluje podstatu života a život není nic jiného než samotný Bůh. **Zvěrokruh v konečném důsledku odhaluje podstatu Boha.**

Když řeknu, že opozice je úhel 180°, který ukazuje, že určitý prvek ve zvěrokruhu je přesně na opačné straně než jiný prvek, tak tato samotná skutečnost musí odhalovat nějakou duchovní skutečnost a proto bych chtěl dnes pohovořit o tom, jaký duchovní fakt nám odhaluje úhel opozice.

Poznámka: Včera jsem seděl s jedním kolegou, který taky už hodně let hledá nějaké duchovní poznání, a protože jsem věděl, že minulý týden se mi ozval, že si půjdeme někde sednout na pivo, napadlo mě, že bych mu mohl v rámci toho hledání trošičku pomoci a inspirovat ho, tak jsem si říkal, že mu dám nějaký seminář a napadlo mne, že mu dám č.27, protože v semináři č. 27 je takové povídání a není tam moc astrologických skutečností, a on mi potom volal za čtyři dny, jak je nadšený, že se cítí po mnoha letech velice šťastný, a včera se ozval, že půjdeme zase na pivo, tak jsem využil té příležitosti a zeptal jsem se ho, co se stalo, proč je šťastný a on mi říkal, že se roky a roky obracel do duchovního srdce a že tam bylo vždycky prázdné, že tam nic necítil, byla tam tma, žádné pocity, nic, a když jsem ho inspiroval před měsícem, ať začne číst knihu Neosobní život, říkal, jako kdyby se začalo něco měnit a když si přečetl 27.seminář, obrátil se do srdce a najednou tam došlo k explozi Lásky. Když ucítil obrovský oheň ve své hrudi, ucítil štěstí, protože co je to štěstí? Nic jiného než prožitek Lásky. Když se v něm objevil tento prožitek Lásky, došlo mu, že celé ty roky, kdy byl nešťastný a měl sebedestruktivní tendence, si uvědomil, co mu scházelo, protože má rodinu, dvě zdravé děti, hodnou manželku, dobrou práci, takže z toho zevního hlediska jakoby mu nemělo nic scházet a neměl důvod k nějakému pocitu smutku, nešťastnosti, a

právě na základě tohoto prožitku si uvědomil, že to, co mu scházelo, je právě Láska. Láska a pocit – vnímání Sebe sama.

Když jsme se o tom bavili, říkal, že se mu velmi líbil 27.seminář, že mu mnoho věcí docvaklo, obzvláště **myšlenka, že když člověk medituje (a meditace by měla být snaha dostat se do kontaktu se svým duchovním srdcem) a začne se obracet do svého duchovního srdce, tak aniž si to uvědomuje, se nachází ve stavu, že Já medituji a Já obracím svou pozornost do svého duchovního srdce. Ale tak to není. Jen zdánlivě se to tak člověku jeví, že On je ten, který obrací svou pozornost do svého duchovního srdce a snaží se tam něco vypátrat a něco si uvědomit. Proto jsem ve 27.semináři doporučoval, ať člověk okamžitě na samotném počátku meditace tento postoj změni. Člověk se musí v tom okamžiku cítit, že On je ten objekt, na který někdo obrací pozornost. Ne že Já obracím pozornost někde dovnitř Sebe, ale že jsem to Já, na koho je obrácena pozornost. Já jsem ta Bytost, která se nachází v duchovním srdci a Já jsem ta Bytost, kterou chce někdo vypátrat, je to přesně naopak!**

Když se potom člověk zamyslí: Kdo to je ten, kdo se Mne snaží vypátrat, tak si člověk uvědomí, že to je Moje lidská složka, moje mysl, moje lidské vědomí, a že Já jsem Ten, který po x let hrál s tím člověkem takovou hru, že jsem se snažil po x let vyvolávat v člověku pocity: Musíš něco najít, musíš někoho vypátrat! A tak jsem ho nutil, ať člověk hledá, hledá, ať se snaží něco vypátrat, a pořád nemůže nic vypátrat, až se nakonec nad ním smiluji a ukáži mu, že to, co se hledá, jsem Já. Člověk hledal sám sebe a ten hledač je přímo Ten, kdo má být nalezen.

Tak jsme si povykládali, byl jsem rád, že se zase jeden člověk dostal do kontaktu se svým srdcem, taky mi říkal, že je hodně fascinován tím, že když se to v něm nyní tak intenzivně probudilo, že je překvapen, že kdykoliv, když následující dny obrací pozornost do duchovního srdce, hned To tam je. Doufám, že si to uhlídá.

V této souvislosti také říkal, že to bylo fajn, když četl tento seminář, ale potom ke konci semináře se tam začaly objevovat jakoby ty astrologické pojmy a že to už nechápal, a trošičku ho to odrazovalo od dalšího čtení. A to je problém. Já si uvědomuji ten problém, protože každý člověk asi instinktivně cítí, že když řešíme nějaké duchovní věci, že by to nemělo být moc složité, že by se u toho nemělo moc přemýšlet, člověk si myslí, že když hledáme něco, co se ukrývá pod pojmem Bůh, že to je něco jednoduchého a že to je něco, co nám jenom přináší prožitky nějakého štěstí a blaženosti. A to je právě zásadní omyl.

Skutečnost je taková, že v Bohu se scházejí vždycky dva extrémy. Bůh není nikdy jenom jeden extrém, ale je to místo, kde se setkávají veškeré extrémy. Nikdo nemůže říct, že Bůh je tak velký, až je nekonečný. Ano, Bůh je nekonečně velký, ale je také nekonečně malý. Bůh není jenom absolutně jednoduchý, Bůh je i absolutně složitý. Kdo jde k Bohu cestou jednoduchosti a najde jednoduchého Boha, tak nezná celého Boha. Ten, kdo jde k Bohu cestou složitosti, hledá složitého Boha a zapomene na jednoduchost Boha, taky nezná celého Boha. Poznat Boha znamená uvědomit si, že Bůh v sobě slučuje veškeré extrémy. Nemůžeme nikdy říct, že Bůh je jen takový, On je takový a i přesně opačný. Když to přeneseme na nějaké duchovní kategorie, Bůh není jenom Láska, Bůh je taky i Moudrost. Ukážeme si to v souvislosti s výkladem opozice.

Pozoruji to sám na sobě. Klíčový moment je, že se člověk nastartuje, že ucítí potřebu hledat něco, co se skrývá za pojmem Bůh, to je rozhodující, a pokud člověk hledá správně, a skutečnost Bůh není pro člověka jenom nějaká teorie a tato skutečnost v něm začne postupně ožívat a stává se pro něho naprosto konkrétní a reálnou věcí, tak člověk se neustále k tomu vrací, upíná svoji pozornost a Božství v jeho nitru neustále roste, roste, sílí, sílí a najednou začne člověk vnímat skutečnost, že nejenom Bůh má obrovskou touhu se zpřítomnit v člověku, že to nebyla ni tak touha člověka, jako spíše touha Boha, že se chce zpřítomnit v člověku, a když to zpřítomnění je čím dál silnější a silnější, člověk najednou začne vnímat,

že Bůh nechce být prožíván jenom jakožto Láska, ale Bůh chce, ať Mu člověk i rozumí. Chce, ať rozumí Boží přirozenosti, protože rozumět Boží přirozenosti znamená – rozumět přirozenosti života.

Duchovní hledači by mi mohli potvrdit, jak velkou a významnou roli hraje vztah mezi mužem a ženou a jak tento vztah dokáže nejen silně zkomplikovat život normálnímu člověku, ale jak mocně vztah mezi mužem a ženou dokáže zkomplikovat život člověku, který je na duchovní cestě. Je to (a to souvisí právě s aspektem opozice) zásadní věc – vztah mezi mužem a ženou, protože na tom je vybudován celý život. Nemůže člověk (ať je muž či žena) vytvořit kvalitní partnerský vztah s jiným člověkem, s člověkem opačného pohlaví, když ani neví, co to je muž a co to je žena. Většina lidí vnímá, že muž a žena se posuzují podle toho, že na jejich tělech jsou určité tělesné partie podstatně odlišné, a podle toho posuzují, kdo je muž a kdo je žena.

Když jsem nedávno viděl v TV dokument o lidech, kteří jsou ortodoxní Židové (bylo to v neděli večer ve 20h) a jsou homosexuálně orientovaní, ortodoxní židovská víra naprosto striktně potírá a zakazuje homosexualitu. Podle nich člověk, který je homosexuálně orientovaný, je hříšník. Byly tam případy lidí, kteří silně věří v židovskou víru a současně byli homosexuální, jaké prodělávali obrovské vnitřní napětí, museli to skrývat, protože by jim hrozilo, že by byli z té židovské víry vyloučeni atd. Bylo to zajímavé a tito lidé jezdili za moudrými Židy (rabíny), kteří měli být těmi vůdci a uvědomil jsem si, jak ti rabíni nebyli schopni těmto lidem pomoci. A proč jim nebyli schopni pomoci? Protože tito rabíni vůbec nechápou podstatu Boha. Bůh mi také řekl na základě toho, že více méně schválně v této době „vypíchl“, aby se otevřeně hovořilo o takových záležitostech, jako je homosexualita atd. Bůh tím, že tyto věci jsou hodně v této době vytahovány na světlo Boží, chce ukázat, že lidé vůbec nechápou, v čem je podstata Boha.

Představte si situaci, kdybych byl nějaký mocný čaroděj, a byl by nějaký kluk, který je silně orientován na ženy a je jimi hodně přitahován, a během jedné vteřiny bych duši tohoto člověka přemístil do ženského těla. Co by se stalo? Myslíte si, že kdyby se ten hoch najednou octnul v ženském těle, že by automaticky začal inklinovat k mužům? Ne, jeho touha po ženách by zůstala, i kdybych ho přemístil do ženského těla. A stejně tak s ženou. Kdybych se zaměřil na nějakou ženu, která je silně přitahována muži, a kdybych ji během jedné vteřiny přešoupnul do mužského těla, tak myslíte si, že by se tato žena tím, že se octla v mužském těle, začala být orientována na ženy? Ne, zase by toužila po mužích. **Přitažlivost vůči jinému pohlaví je duchovní fenomén, to není tělesný fenomén. Abychom to pochopili, musíme pochopit podstatu pohlaví a pochopit podstatu pohlaví znamená pochopit podstatu života a pochopit podstatu života je to samé jako pochopit podstatu Boha.**

Veškeré stvoření není vybudováno nějak nahodile, že si někdo něco vymyslel a začal to prosazovat, veškeré stvoření (povaha stvoření) přesně kopíruje Boha Tvůrce – Stvořitele. Jaká je přirozenost Stvořitele, taková je přirozenost stvoření.

Když zde budu používat nějaké astrologické záležitosti, nějaká fakta, jako je opozice, nebo budu používat termíny, které všichni spojují jen s astrologií, tak chci říct, že neřeším astrologii, ale snažím se řešit podstatu života a tím pádem podstatu Stvořitele, a pokud řeším podstatu Stvořitele, řeším i podstatu stvoření a řeším i podstatu každého z nás, protože my jsme účastníci jak stvoření, tak Stvořitele.

Opakování: Jak se stal z neprojeveného Boha Bůh projevený:

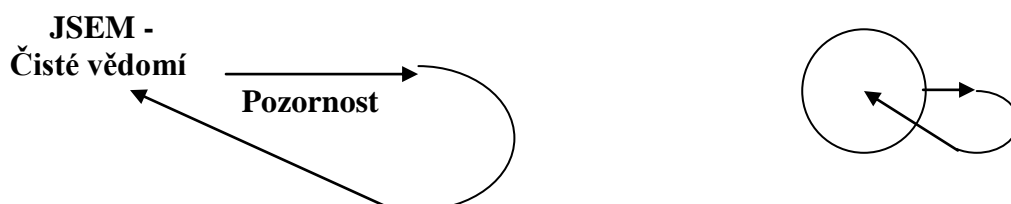
Abychom pochopili, proč každé znamení ve zvěrokruhu leží na opačné straně vůči jinému znamení, musíme se dostat úplně k samotnému počátku, a vlastně k samotnému předpočátku. Víme, že podstatou veškerého života (a to se dostáváme do stavu ještě před stvoření a dostáváme se do stavu před Stvořitelem) byl stav, kdy existovalo pouze čisté Bytí. Toto čisté

Bytí není nic jiného než to, co každý z nás na sobě prožívá, když se začne vědomě orientovat svojí pozorností a to je stav, kdy zažíváte jen tu skutečnost, že jste, existujete. Samotná existence je stav čistého Bytí, protože existence je přímo Bytí, ale existence a Bytí je přímo vědomí.

1. Prazákadem všeho je čisté vědomí. Řekli jsme si, že toto čisté vědomí se v určitém okamžiku začalo aktivovat, a v rámci této aktivace z tohoto čistého vědomí něco vystoupilo, a že to, co vystoupilo nebylo nic jiného než toto samotné čisté vědomí, ale v aktivní formě, a čisté vědomí v aktivní formě není nic jiného než pozornost.

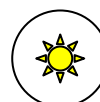
A protože pozornost je základním výrobním nástrojem vědomí a pozornost neslouží k ničemu jinému než aby do tohoto vědomí přinášela nějaké obsahy, takže tato pozornost, když se rozhlédla kolem sebe, neviděla nic, protože nic jiného nebylo, kromě toho čistého vědomí, ze kterého ta pozornost vzešla, a nezbývalo jí nic jiného než aby se obrátila vůči tomu, z čehož vznikla.

Pozornost se zaměřila na čisté vědomí a v té chvíli došlo ke změně, protože to vědomí, které se zažívá jako stav JSEM, a vznikl stav, že to JSEM si položilo otázku: Kdo je to ten, kdo je? A v té chvíli přišla odpověď: Ten, kdo je, je **Já** Jsem.

Na základě toho, že čisté vědomí začalo obracet pozornost vůči sobě samému, kdy došlo k uvědomování si vědomí (vědomí si začalo uvědomovat vědomí), vznikl prožitek uvědomělého vědomí, čili **JÁ JSEM**.

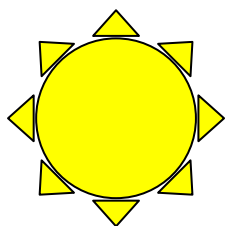
JÁ JSEM

Když srovnáme původní stav a tento nově vzniklý stav, vidíme jeden velký rozdíl, že zde vznikla úplně nová skutečnost, a to je prožitek Já. Prožitek Já je velice příjemný, hodně uchvacující prožitek, takže čisté vědomí, které se změnilo na Já Jsem, bylo fascinováno touto novou skutečností a v dalším kroku se veškerá pozornost zaměřila na samotné Já. To Jsem bylo tak samozřejmé, že jakoby už tomu přestal věnovat pozornost, a pozornost vědomí se zaměřila čistě na samotnou skutečnost Já. Tím, jak se pozornost začala zaměřovat na samotný prožitek Já, se toto Jáství začalo zintenzivňovat a zintenzivňovat, až v určitém stupni prožitku Já došlo k (psychické) explozi (tuto explozi nazýváme orgasmus), Já explodovalo do orgasmistického prožitku neskonale blaženosti, štěstí a radosti, do prožitku chuti něco dělat – tvořit.

Teprve v tomto okamžiku, kdy Jáství tím, že se mu věnovala naprosto 100% pozornost, explodovalo, a můžeme si to znázornit, že se zrodilo duchovní Slunce, teprve toto duchovní Slunce a to není nic jiného (abychom to rozlišili od prožitku Já), než tvůrčí Já. Tento prožitek

Jáství v té intenzivní formě, který přináší blaženost, a je v tom obsažena chuť tvořit, nazývám tvůrčí Já = (v křesťanských naukách nazývané:) Kristus = Tvůrce vesmíru:

Tvůrčí Já = Kristus = **Stvořitel**

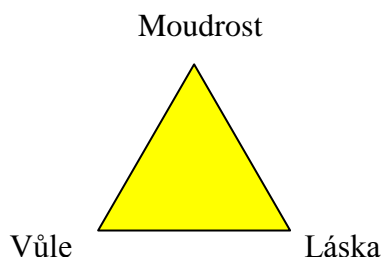
Právě proto zde stále zdůrazňuji, že veškerý vesmír, veškeré stvoření bylo stvořeno Někým, kdo je neskonale blažený, radostný, hravý, tvůrčí, veškerý vesmír byl stvořen na základě těchto atributů. A jestliže člověk prožívá (a člověk je součást stvoření) svůj život neradostně, bez blaženosti atd., je to jen z jednoho prostého důvodu, že zapomněl na Stvořitele.

O tomto postupu bylo zde již mnohokrát hovořeno, a tím, že jsem to zde zkráceně zopakoval, jsem se chtěl dostat do momentu, kdy vznikl Stvořitel. Říkám to zde z pozice linearitu, jinak to ani nejde říct, musím říct, že na počátku bylo toto, pak toto a pak toto, to bylo odjakživa tak.

Abychom rozuměli podstatě stvoření, musíme v první řadě porozumět podstatě Stvořitele, tohoto tvůrčího Já.

Mnohokrát zde bylo zdůrazňováno, že tento Stvořitel je jeden, a současně tři. Tento Stvořitel je jeden a bude vždycky jeden a vždycky bude současně trojjediný. Má tři kvality (schopnosti). Tyto tři kvality jsou: Láska, Moudrost, Vůle. Když jsme si podrobně rozebírali ten proces, kdy vlivem pozornosti na Já, kdy to Jáství sílilo, až explodovalo, se objevila složka Vůle, potom, když došlo k větší koncentraci, se objevila složka Moudrost a v té nejvyšší koncentraci se objevila složka Láska, tak jsme si říkali, že pokud chceme tento duchovní fenomén, že každé jedno je trojjediné (a tím pádem i Stvořitel jestliže je jeden, je současně trojjediný), geometricky znázornit, nemáte jinou možnost než použít rovnostranný trojúhelník.

Geometrické znázornění Stvořitele:

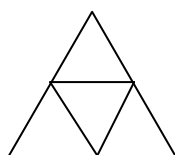

Všechno ve stvoření je trojjediné, protože stvoření kopíruje Boha-Stvořitele. Když vezmeme takovou skutečnost, jako je čas, musí být trojjediný – minulost, přítomnost, budoucnost. Když si vezmeme nějakou skutečnost, např. rodina, je otec, matka, dítě. Protože Stvořitel je trojjediný, všechno ve stvoření musí být taky trojjediné. Kdybyste se zabývali nějakou fyzikální skutečností, jako je pohyb, taky víte, že je trojjediný: rychlost, dráha, čas.

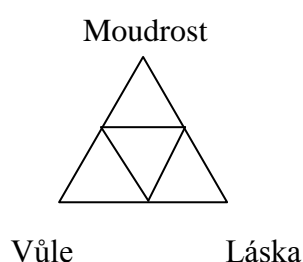
Tento jednoduchý obrázek vysvětluje velice důležitou duchovní skutečnost, že Stvořitel je jeden (protože trojúhelník je jeden), ale současně tím, že má tři vrcholy, tento jeden trojúhelník má tři kvality a víme, že to je Láska, Moudrost a Vůle.

Tvůrce ale není nějaká statická záležitost, už to slovo Tvůrce nám automaticky říká, že Tvůrce je navýsost dynamická záležitost, a Tvůrce nějakým způsobem pracuje. Jestliže si uvědomíte, že Tvůrce vznikl tak, že všudypřítomné a nekonečné Bytí se stahovalo do jednoho bodu, čili vznikl nějaký tvůrčí střed, tento tvůrčí střed v přírodě vidíme vždycky jako slunce, protože slunce není nic jiného než určité tvůrčí centrum pro nějakou oblast v prostoru, v našem těle je tento tvůrčí střed symbolizován srdcem. Pro tvůrčí střed je vždycky symbolem srdce a kde by byl život, kdyby naše srdce netlouklo, protože srdce právě tím, že tlučce, pracuje a oživuje nás. Oživuje nás v tom smyslu, že se vyvíjíme. I toto tvůrčí Já stejně jako srdce pulsuje. A jakým způsobem pulsuje? Tímto:

Když se podíváte pozorně na tento trojúhelník, tak si hned všimnete, že i když je ten trojúhelník jeden, má tři kvality, takže v tomto trojúhelníku jsou možné čtyři stavy bytí (existence):

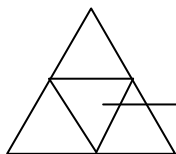

To nám vysvětluje důležitou skutečnost, proč ve zvěrokruhu jsou čtyři živly a nejen ve zvěrokruhu, ale v celém životě jsou jenom čtyři živly, protože každý živel není nic jiného než určitý stav bytí. To nám vysvětluje, proč ve zvěrokruhu jsou tři kvality, nebo-li tři schopnosti, protože v astrologii se vždycky každé znamení zařazuje, že patří do určité triplicity, či do určité trojnosti, to znamená, že astrologové mají znamení základní, pevná a pohyblivá, ale to jsou samozřejmě pojmy, které nic neříkají. Když řekne astrolog základní, ani neví, co to je, a já vám řeknu, že má na mysli aspekt Vůle. Když vám řekne astrolog, že nějaké znamení je pevné, máme na mysli aspekt Lásky. A když vám řekne astrolog, že toto znamení je pohyblivé, máme na mysli aspekt Moudrosti. Ano, i ve zvěrokruhu musí být tři kvality, protože to vyvěrá z toho, že Tvůrce je jeden, ale je trojjediný. Proto máme ve zvěrokruhu tři kvality, a říkal jsem, že tento Tvůrce pulsuje, stejně jako srdce, a jak pulsuje? Právě tímto způsobem, když si do tohoto jednoho trojúhelníku nakreslíme menší trojúhelník, to nám ukazuje, že jsou čtyři možné stavy (funkce) Stvořitele, tvůrčího Já:

A protože ve Stvořiteli mohou být čtyři funkce, čtyři stavy bytí, proto máme čtyři živly a zase – neberme živel jako živel, když řekneme voda, neberme skutečnou vodu, ale toto je symbolické znázornění čtyř duchovně-psychických skutečností.

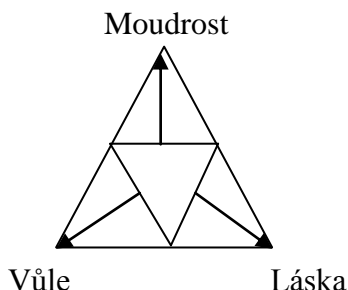
První stav je symbolizován tímto středovým trojúhelníkem:

1. výchozí stav

Tento první trojúhelník ukazuje stav Stvořitele, který je těsně před samotným aktem tvorby. Co je zvláštní na tomto prvním středovém trojúhelníku? Dvě skutečnosti: První výrazná vlastnost je, že je přesně uprostřed, a díky tomu, že je přesně uprostřed, má vždycky stejnou vzdálenost k těmto třem kvalitám (vrcholům tohoto trojúhelníku) Tvůrce, to znamená k Lásce, Moudrosti a Vůli. To nám říká důležitou informaci:

Těsně před stvořením se Bůh nacházel ve stavu, kdy byl v samotném centru své Bytosti. Tento celý trojúhelník je Bůh, a když se Tvůrce nachází v samotném centru své Bytosti, má stejnou vzdálenost jak k Lásce, tak k Moudrosti, tak k Vůli, a tou stejnou vzdáleností je míněno, že **u tohoto Tvůrce v tom prapočátečním stavu, kdy On se stáhl a přebýval v samotném středu své Bytosti, má Láska, Moudrost a Vůle stejnou hodnotu.**

V tomto stavu Bůh (ani vy) nemůže říct, co je víc, jestli Láska nebo Moudrost nebo Vůle. To je první náznak něčeho, a druhý náznak je, že když se podíváte na tři hroty tohoto středového trojúhelníku, všimněte si, že ani jeden z těchto hrotů se nedotýká Lásky, Moudrosti a Vůle.

To nám zase vysvětluje další důležitou skutečnost, že když Tvůrce přebývá v samotném středu své Bytosti, tak tam v podstatě jakoby Láska, Moudrost a Vůle neexistovaly. Tam totiž všechny tyto tři kvality (Láska, Vůle, Moudrost) splývají v jednu skutečnost, v jednu věc. To je pouze úžasná tvůrčí Energie. Samozřejmě, že tam je Láska, samozřejmě, že tam je Moudrost, samozřejmě, že tam je Vůle, ale v tomto výchozím stavu tyto tři skutečnosti splývají v jednu skutečnost.

Jestli jste četli Zasněžení od Elizabeth Haich, ona tam popisuje, že v počátečním stavu před samotným aktem tvorby se Bůh nachází ve stavu, že je jeden ve třech a tři v jednom.

V tomto stavu je takový zvláštní tvůrčí stav, že tyto tři schopnosti (kvality) se jeví jako jedna jediná skutečnost. V tomto stavu je Láska = Moudrost = Vůle. Všechny tyto tři kvality jsou jedno. Tohle Bůh zažívá, když se nachází v samotném jádru své Bytosti.

1.trojúhelník symbolizuje živel ohně:

Tento stav (a stvoření nedělá nic jiného než že kopíruje povahu svého Stvořitele), kdy Bůh – toto tvůrčí Já (Kristus) se nachází v samotném středu své Bytosti, a díky tomu Láska, Moudrost a Vůle jedno a to samé jest (jakoby ani nebyly vůbec rozlišeny), to je **stav, který ve zvěrokruhu symbolizuje živel oheň. Živel oheň jako takový (a astrologové ví, že oheň je živel tvůrčí a energický) symbolizuje stav Boha, spočívajícího v samotném středu sebe sama.**

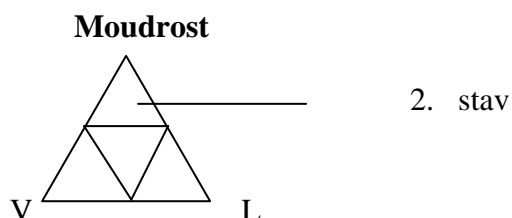
Ale protože zvěrokruh nám popisuje nejenom Boha, ale také Jeho stvoření, a my jako lidé jsme součástí stvoření, tak živel ohně, protože souvisí s tímto prvním trojúhelníkem, nám ukazuje naši složku, která představuje střed naší bytosti a tímto středem (čímž se miní naše srdce, tento oheň vždycky souvisí se srdcem) je naše tvůrčí Já.

Živel ohně, všechny tři ohnivá znamení (Lev, Střelec a Beran) souvisí s naším tvůrčím Já, protože naše tvůrčí Já je střed naší bytosti. Stejně tak jako tento trojúhelník představuje střed Stvořitele.

Tento první trojúhelník, který představuje stav, kdy Tvůrce spočívá ve svém středu, a díky tomu tyto tři Jeho kvality (Láska, Moudrost a Vůle) jsou jedno a to samé, to je taky důvod, proč se potom v životě říká, že vrána k vráně sedá, stejný stejného si hledá. To si potom řekneme, až se budeme zabývat samotnou opozicí. Proč jsou ve zvěrokruhu vždycky proti sobě pouze ta znamení, a to je zásadní skutečnost, která vyvěrá z přirozenosti Stvořitele, že vždycky si hledáte (nejenom každý člověk si hledá) a všechno si hledá někoho, kdo je odlišný od vás, ale současně musí být v něčem stejný. Teď jsem vám vysvětlil, proč si hledáte někoho, kdo je s vámi stejný. Protože to je výchozí stav Stvořitele, kdy už existují tři kvality (Láska, Moudrost, Vůle), ale současně v tomto výchozím stavu se jeví jako jedna skutečnost. V tomto výchozím stavu už jsou Láska, Moudrost a Vůle, ale jsou jakoby jedno a to samé. To je důležitá duchovní skutečnost, která se v partnerských vztazích projevuje tak, že si hledáte někoho odlišného, ale současně musí být v něčem stejný. Nesmíte si hledat někoho, kdo je jen odlišný od vás, a nesmíte si hledat jenom někoho, kdo je stejný jako vy. Říkal jsem hned na začátku, že taková je přirozenost Boha, že v Bohu se scházejí veškeré extrémy. Vždycky si musíte hledat někoho, kdo je v něčem stejný, ale současně je v něčem odlišný.

2.stav Boha:

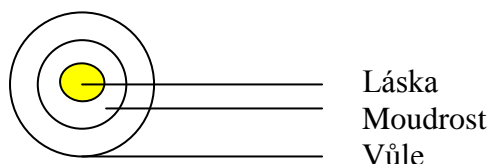
Představte si srdce, které je ve své výchozí pozici. Druhý krok, který udělá srdce, je, že se začne stahovat. Dalším stavem je, že Bůh opouští svůj výchozí stav, který změní na tento (druhý) stav.

Tak jako srdce opustí svůj výchozí stav a začne se stahovat, tak díky tomuto stahování je ze srdce vytlačována krev, která ze srdce vystupuje a proniká do celého stvoření a celého těla. Co je na tomto druhém stavu zvláštní a pozoruhodné? V čem se tento druhý trojúhelník liší od těch zbývajících tří? V čem je jeho mimořádnost? Jeho mimořádnost je, že tento druhý trojúhelník se bezprostředně dotýká a bezprostředně souvisí s kvalitou Moudrosti.

Když Stvořitel opustí svůj výchozí stav, kdy všechny tyto tři kvality jsou v rovnováze a tím pádem jakoby ani neexistovaly, protože všechny tyto tři kvality jsou jedno a to samé, najednou se dostává do druhého stavu, kdy ve Stvořiteli začne dominovat Moudrost. Když ve Stvořiteli začne dominovat Moudrost, stane se velice důležitá věc (tak jako srdce, když se stahuje, začne ze sebe vytlačovat krev), že vznikne hmota.

Protože toto je jeden popis přirozenosti Stvořitele, tak abychom ještě plně pochopili tento trojúhelník, musíme se vrátit k tomu, co jsem zde mnohokrát kreslil, že současně s tím musíme brát na zřetel, jak je Tvůrce koncipován, že v samotném jádru Tvůrce je Láska, mezivrstvou je Moudrost a okrajová vrstva Tvůrce je Vůle.

Vzpomeneme si na vajíčko. Žloutek je Láska, bílek je Moudrost, skořápka je Vůle.

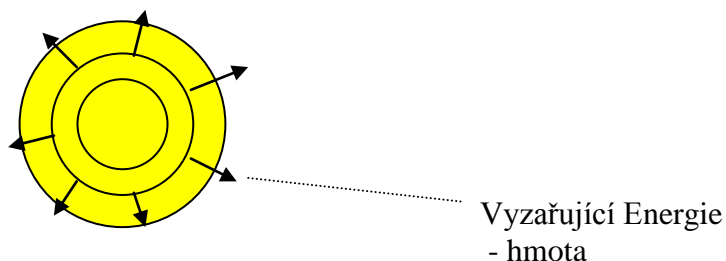
Když jsme byli v tom výchozím stavu, samotném středu tohoto Tvůrce, všechny tyto kvality byly jedno a to samé.

Druhý krok je, že začne dominovat složka Moudrosti. Když začne v Bohu dominovat Moudrost, znamená, že to je důkaz, že Bůh opustil svůj počáteční stav, kdy spočíval ve svém středu a začal z tohoto středu vystupovat směrem ven:

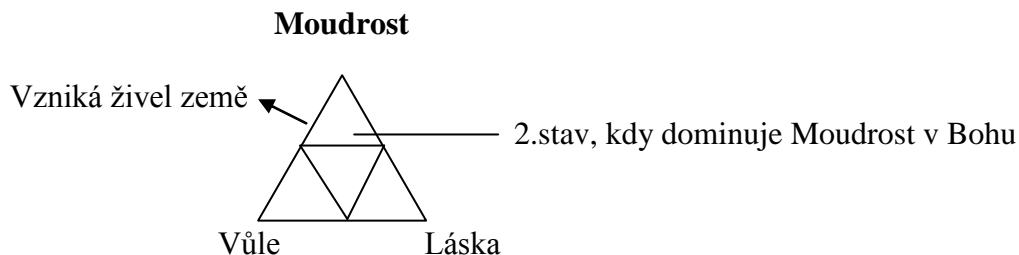
Jestliže začne v Bohu dominovat Moudrost, je to důkaz, že Bůh opustil svůj vlastní střed a šel jako ten hloupý Honza do světa. **V okamžiku, kdy dominuje Moudrost, se spustil proces externalizace (opuštění středu a odchod ze středu směrem někam ven).** Proces, kdy opouštíte svoji domovskou základnu (střed) a nejenom u Boha je to střed, ale i v nás, lidech je domovská základna náš střed – srdce, ale dominance Moudrosti v Bohu ukazuje, že došlo k opuštění domovské základny a že z této základny směřujeme směrem ven. Co to je – být venku? Být ve hmotě. Protože jenom díky tomu, že máte hmotu (svoje tělo), máte tělesné vědomí, díky kterému si uvědomujete vnější svět.

Zapamatujme si: Jestliže tvůrčí Já (Bůh-Tvůrce) se dostane do stavu Bytí, kdy v jeho Bytosti převládá a dominuje Moudrost (samozřejmě Láska a Vůle tam je taky), to je stav, kdy **z Tvůrce jsou vyzařovány energie, které nazýváme hmota:**

Je to přesně to samé, jako srdce, které opustilo svůj výchozí stav a začne se smršťovat, a tím pádem je ze srdce vytlačována krev. V okamžiku, kdy v Bohu převládá Moudrost, tak z tohoto tvůrčího Ducha je vyzařována energie, kterou nazýváme hmota. Nepředstavujme si hmotu jako hmotu, se kterou máme zkušenost v tomto světě. To, co nazýváme jako hmotu, má tak obrovské odstupňování, tyto hmotné energie jdou od těch nejduchovnějších (pořád je to hmota) až po ty nejhrubší, které známe zde z této planety. Hmota není nic jiného než vyzařovaná duchovní energie z nějakého tvůrčího Já. **Tato tvůrčí energie – hmota je vyzařována ve stavu, kdy v Bohu dominuje Moudrost, protože Moudrost je stav, kdy Bůh jde do světa.**

Druhý trojúhelník, který představuje dominanci Moudrosti v Bohu, dává vzniknout druhému živlu, který se jmenuje země:

Země je naše schopnost uvědomovat si vnější svět, je to schopnost vystupovat ze sebe směrem ven. Kdybyste neměli tělo (hmotu), nemůžete sebe sama projevit směrem navenek. S tím souvisí taky důležitá věc: Říkám zde zjednodušeně, že druhý stav je ten, že v Bohu začne převládat Moudrost (opouští svůj střed a jde směrem ven), a je třeba říct: **Co to je ten stav, kdy v tvůrčím Já začne dominovat Moudrost? Je to stav, kdy v tvůrčím Já začnou vznikat Ideje.**

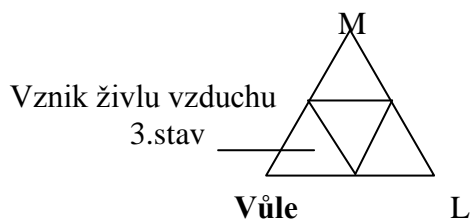
Vyzkoušejte si sami na sobě: zaměřte se svojí pozorností do duchovního srdce, začněte tam rozdmýčkovat Lásku, a když se bude Láska ve vás stupňovat, najednou v určité intenzitě Lásky se ve vás objeví Idea. Když máte zaktivované duch. srdce (Lásku), hned vás napadají ideje. A protože stav, kdy v Bohu dominuje Moudrost (v tvůrčím Já začínají vznikat Ideje), je to současně stav, kdy dochází k vyzařování tvůrčích Energií, které se nám jeví jako hmota.

Převaha Moudrosti souvisí s procesem vznikání hmoty. V tvůrčím Já vznikají jednotlivé Ideje - to vám říká obrovskou duchovní skutečnost: **Každá božská Idea, která se zrodí ve sféře Božské Moudrosti, musí být zhmotněna.** Ani jedna jediná Idea, kterou pojal Bůh, nemůže zůstat ve stavu bez-zhmotnění. Tyto schémata vám vysvětlují, že **tvorba (vznik) Idejí v tvůrčím Já je automaticky proces vyzařování hmoty.**

Můžete to pozorovat ve svém životě, pokud máte hloubavého a filozofického Ducha, že **každá hmotná skutečnost v sobě obsahuje určitou Ideu.** Je jenom druhá věc, jestli je člověk na takové úrovni, že je člověk schopen nevnímat hmotu jenom jako hmotu, ale jestliže je v něm Duch hodně aktivovaný a začne vám otvírat oči a začne vám ukazovat, že v každé banální věci, i v tom jednoduchém stolu je nějaká Božská Idea. A to se nebavím o takové skutečnosti jako je Slunce, Měsíc, hvězdy, strom, to všechno jsou navenek projevené (zhmotnělé) Ideje, které vznikly v Tvůrci.

Pokud člověk trvale udržuje nějakou Ideu, je to jenom otázka času, kdy se ta Idea musí zhmotnit (i v našich životech). Ale u Tvůrce je to tak, že když v Něm vznikne Idea, zákonitě musí dojít k jejímu zhmotnění. Lidé si musí uvědomit, co to je Idea. To není nějaká myšlenka, ale je to tvůrčí princip, tvůrčí energie, která nabrala určitý tvůrčí směr. Když energie působí určitým směrem, je jasné, že to musí přinést nějaký tvůrčí výsledek.

3. stav, který může nastat ve Stvořiteli, symbolizuje třetí rovnostranný menší trojúhelník:

To je stav, kdy ve Stvořiteli začne dominovat Vůle.

Když jsem říkal, že srdce bylo ve výchozím stavu, pak se začalo smršťovat, a díky tomuto smršťování začne ze srdce být vytlačována krev do stvoření (prostoru), tak smršťování

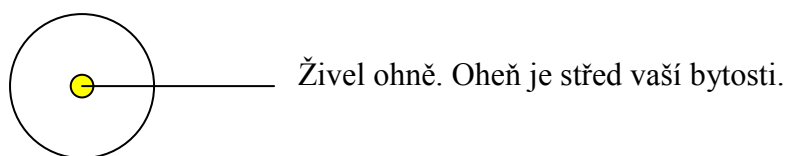
nemůže pokračovat do nekonečna, ale probíhá pouze do určitého stupně, hranice. Jestliže ten druhý stav, kdy dominovala Moudrost, představoval vyzařování energie, která se jeví jako hmota, je to stav, kdy se srdce smrštilo, ale toto jedno smrštění má svoji hranici (limit), a to je tento stav, kdy ve Stvořiteli začne dominovat Vůle. Když se podíváte, jak je strukturován Tvůrce, vidíte, že aspekt (schopnost) Vůle je okrajová vrstva Tvůrce. **V okamžiku, kdy začne tvůrci dominovat jeho třetí složka – Vůle, tak je to důkaz, že Bůh se dostal na okraj své Bytosti.** A protože jsem říkal, že veškeré stvoření nedělá nic jiného než že kopíruje podstatu a povahu svého Stvořitele, takže jestliže dominance Moudrosti způsobuje vznik hmoty (vyzařování energií) z Tvůrce směrem ven, tak v okamžiku, kdy začne v Tvůrci dominovat Vůle, a Tvůrce se dostal na okraj své vlastní bytosti, se to ve stvoření projevuje tím způsobem, že vyzařovaná energie, která se nám jeví jako hmota, se dostane do svého limitního bodu (po svůj okraj), protože další zhmotňování už není možné. To představuje tento třetí stav (dominance Vůle), že vyzařování hmoty dosahuje svého kulminačního bodu, jinými slovy: zastaví se na určité hranici. Proto **dominance Vůle souvisí se vznikem živlu vzduchu (a víme, že vzduch představuje mysl).**

Tak jako Vůle představuje hraniční vrstvu Stvořitele, tak vzduch (mysl) představuje hraniční vrstvu stvoření.

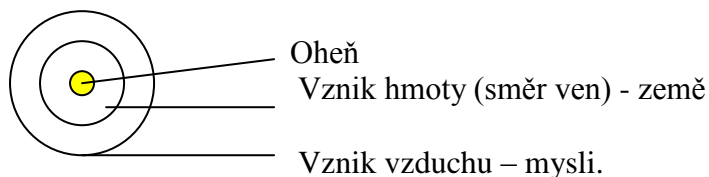
Mnohokrát jsem zdůrazňoval paradox, že **z určitého hlediska, pokud chápeme, že hmota není nic jiného než stav existence ve vnějšku, a že mysl představuje v procesu zvnějškování ten kulminační bod, hraniční vrstvu, takže to můžeme chápat tak, že mysl je hmotnější než hmota, což se u většiny lidí pere s jejich přirozeností, či s jejich instinktivním cítěním, ale mysl je to nejhmotnější z hmoty.**

Na první pohled se to může někomu zdát divné, ale musíte chápat, co to je hmota? Hmota je proces, kdy vystupujete ze sebe směrem ven. Jestliže mysl v procesu externalizace představuje okrajovou vrstvu, to znamená, že mysl představuje to největší vystoupení v nějaké skutečnosti ze své domovské základny směrem ven. Mysl je to nejhmotnější, co vůbec existuje. Můžete si to dokázat tím způsobem (že mysl je hmotnější než hmota), že můžete přemýšlet o hmotě. Tím, že můžete přemýšlet o hmotě, je jasné, že hmota je obsahem ve vaší mysli. A obsahem může být jen to, co je menší než to, co to obsahuje.

Přesně, jako je povaha Stvořitele (uprostřed je Lásky, pak Moudrost a pak Vůle), je to ve stvoření: Když tvůrčí Já přebývá ve svém středu (kdy Lásky, Moudrost a Vůle jedno a to samé jest), to souvisí s živlem ohně:

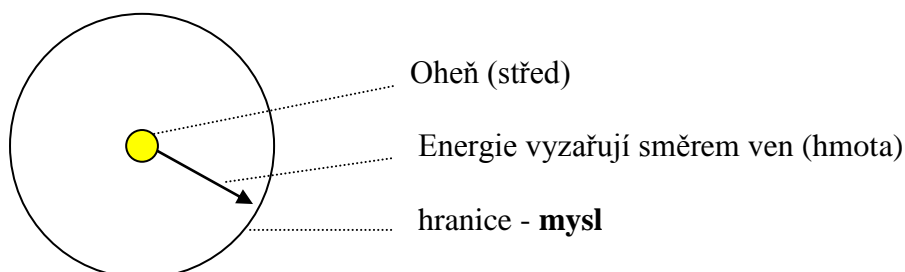
Když začne dominovat Moudrost, což je vznik hmoty, což je to samé jako živel země, a jestliže začne dominovat Vůle, je to vznik vzduchu = myslí.

Mysl představuje okrajovou vrstvu veškerého stvoření. Tím pádem mysl, když chápeme, že hmota je proces externalizace, a jestliže vidíme, že vzduch je dosažení maximálního stupně externalizace, čili projevení se směrem navenek, tak potom musíme chápat, že mysl je to nejhmotnější, co existuje. To, že vzduch (mysl) představuje nejvyšší stupeň externalizace, zhmotnění, tím pádem je taky největší a díky tomu můžeme obsáhnout ve své mysli všechno.

Protože všechno ostatní je už jakoby menší a může být obsaženo v tom větším. Důkaz, že nemůžete být tělem: Porovnejte velikost vašeho těla s naší sluneční soustavou. To je nesrovnatelné, ale jste schopni přemýšlet o sluneční soustavě? To je důkaz, že sluneční soustava je obsažena ve vaší mysli a tím pádem vaše mysl musí být větší než sluneční soustava, protože jinak by se tam nevlezla a nemohla by být obsahem vaší mysli. Ale nejenom že jste schopni přemýšlet o sluneční soustavě, vy jste schopni přemýšlet i o určité galaxii, o kupách galaxií, jste schopni přemýšlet o vesmíru jako takovém, takže to je důkaz, že i vesmír je obsažen ve vaší mysli, to znamená, že vaše mysl musí být větší než celý vesmír. Protože jak by se něco velkého mohlo vejít do něčeho malého? Pokud chcete něco nacpat do něčeho, tak to, kam to chcete nacpat, musí být větší než to, co tam chcete nacpat. Když si srovnáte velikost vašeho těla s galaxií, je to rozdíl.

Jestliže začne ve Stvořiteli převládat Vůle, je to stav, kdy se Stvořitel dostává do okrajové složky své vlastní Bytosti, což je stav, kdy energie (hmota), které byly vyzařovány, když v Něm převládala Moudrost, ukončují další proces materializace (vzdalování se od tvůrčího středu), zastavují se a dostávají hranici, za kterou už nemohou jít dále a tu představuje mysl:

Když bychom si představili veškeré stvoření a ve všech podobách – Duch, hmota, tak kdybychom si stvoření představili jako kouli, tak obal (slupka) koule je mysl.

Když si představíme vajíčko, o kterém jsem mluvil, tak žloutek představuje centrální skutečnost (Lásku), bílek představuje Moudrost a skořápka představuje Vůli, tak kdybychom to aplikovali na stvoření, a proto vždycky má každé stvoření žhavé jádro, tak to je tvůrčí Duch, bílek představuje hmotu, a okrajová vrstva (skořápka) představuje mysl.

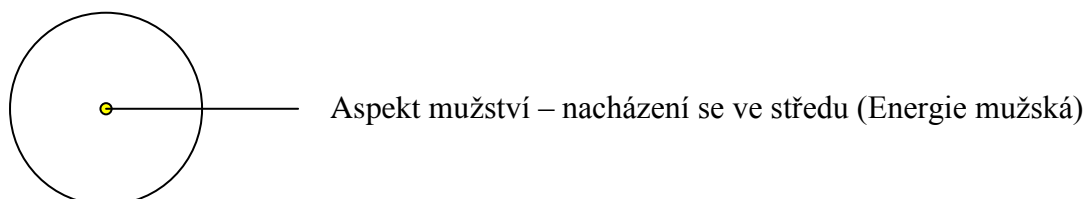
Pohlavnost:

Tímto si začínáme pomalu odhalovat podstatu mužství a podstatu ženství.

Veškeré stvoření svou povahou kopíruje a napodobuje povahu Stvořitele. To znamená, že i pohlavnost je dána Stvořitelem.

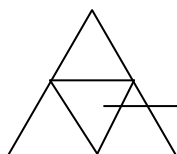
Mužství:

Mužství není o tom, že muži mají mezi nohama něco jiného než ženy. Mužství je z duchovního hlediska skutečnost, že se nacházíte ve středu.

Být v samotném středu určité skutečnost znamená – být ve stavu mužství. Jestliže se vrátíme k původnímu stavu, že Bůh se nachází uprostřed, což je představováno prostředním trojúhelníkem, a v tomto stavu je Láska to samé co Moudrost a to samé co Vůle, a nemůžete

rozlišovat Lásku od Moudrosti a Vůle (je to jedno a to samé), tak to je Bůh ve stavu svého mužství.

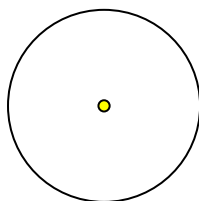

Mužství Boha – střed

Pokud se někdo dostane do samotného jádra (středu) své bytosti, je mužský, bez ohledu, jaké máte na sobě tělo. Protože když se stvořená bytost (člověk) dostane do samotného středu své vlastní bytosti (jinými slovy: pro střed je synonymem srdce), ať je to muž či žena a tam se setká s Ohněm Lásky, v té chvíli jsou všichni muži.

Ženství:

Ženství je opačný stav. Je to stav, kdy se dostáváte na okraj, nacházíte se přímo na okrajové vrstvě, už dál nemůžete jít ven.

Stav na okraji – ženství

Jestliže někdo opustí své srdce (svůj střed – mužství) a plně se ztotožní se svojí hmotou (se svým tělem a vnímá se jako hmota, tělo), tak bez ohledu na to, jaké máte pohlaví, jste všichni ženy.

To, jaké máte tělesné pohlaví, vám jenom ukazuje, jaká je vaše duše.

Jestliže má někdo mužské pohlaví, je to duše, která daleko více tíhne ke stavu být ve středu. Jestliže je to duše, která má ženské pohlaví, je to duše, která daleko více tíhne ke stavu – být na okraji.

To je jen takový první malý náznak toho, v čem spočívá podstata mužství a podstata ženství.

Když se podíváte na planetu Zemi a půjdete do jejího středu, tak tam je největší energie. Když se podíváte na Slunce, tak vědci předpokládají, že uvnitř je 15 milionů stupňů, na povrchu asi 6 tisíc, střed je žhavější. Právě proto, když jdete do středu, je tam největší energie a každý očekává, že muž má větší sílu (energii) než žena, že. Právě proto **být ve středu je mužská záležitost (kvalita) , kdežto být na okraji je ženská kvalita.** To je podstata pohlavnosti.

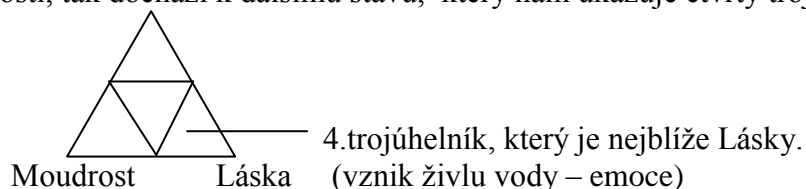
Zeptám se vás: Jestliže někdo je ve středu (je mužský), tak který směr ho přitahuje? Jít směrem ven a víme, že proces externalizace je to samé jako hmota, protože jediné díky hmoty se můžeme projevat navenek, tak čeho si mužská kvalita v první řadě všímá na ženské kvalitě? Toho povrchu. Proto každý muž, když jde kolem něho žena, vždycky jenom kouká, jak vypadá na povrchu. Kdežto ženská kvalita, která představuje stav být na okrajové vrstvě, je fascinována směrem – jít do středu, čili setkat se s mužem. Ženská kvalita ani tak nekouká na povrch muže, ale spíše se snaží vnímat, co v tom muži je. Zapamatujte si, že mužská kvalita, která je ve středu, je přitahována k povrchu, má potřebu vystupovat ze sebe směrem ven, proto i mužský pohlavní orgán je pronikavý, kdežto ženská kvalita, která představuje stav – být na povrchu, je zase přitahována jít do středu, jinými slovy: jít do nitra, proto i ženské orgány jsou uvnitř, jsou přijímající. Vidíte, že v každé hmotné skutečnosti jsou znázorněny určité duchovní principy.

Zpočátku mi bylo proti myslí, jak by aspekt Vůle (dominance Vůle ve Stvořiteli) a Vůle je síla, a když ve Stvořiteli dochází k dominanci Vůle, ve stvoření dochází k zastavení procesu materializace na okrajové vrstvě (mysli) a jak to spolu souvisí z tohoto hlediska. Co to je Vůle? Síla k uskutečnění, k realizaci. Když nemáte vůli, říkáte jinými slovy: Já nemám sílu něco uskutečnit. Něco uskutečnit znamená něco povolát v existenci. Tato síla není nic jiného než vaše mysl. Protože kde se projevuje plnost bytí? Ve vašem Duchu nebo ne vaší myslí? Ve vaší myslí! **V myslí se maximálně projevuje bytí. Právě proto vždycky tvrdím, že duchovní směry, které opomíjejí mysl, anebo dokonce mysl degradují a podceňují, jsou naprosto neduchovní směry, protože mysl je důležitou součástí stvoření, protože teprve v myslí se stvoření plně projevuje.** A myslíte si, že Bůh dělá stvoření, které by bylo k ničemu? A kdyby stvoření nebylo ani vnímatelné? Dovedete si představit situaci, že dáte malíři nějaký rám, ve kterém nebude plátno, bude tam prázdno, a dáte mu paletu s barvami a štětcem a řeknete mu, aby vám namaloval obraz, tak namaluje vám něco? Nejenom, že to nejde, ale dovedete si představit nějakého Tvůrce, který by chtěl stvořit stvoření, které by bylo neviditelné? To by byl blázen a ani by Ho to nebavilo! To plátno, které používá malíř, na které nanáší barvy, to je mysl. Každý to cítí, když se vnímáte, že jste živá bytost, tak každá živá bytost chce vidět, jak vypadá. Každá živá bytost hledá zrcadlo. Toto zrcadlo je mysl. Teprve ve své myslí Bůh vidí, co stvořil. To je jedna ze základních funkcí Vůle, což je vznik myslí, je to mysl, ve které můžete vidět a nejenom vy, ale i Tvůrce. Chápejme tento princip myslí tak, že existuje nějaká centrální skutečnost (oheň – tvůrčí Já, které máme ve svém srdci), tento tvůrčí Duch (Oheň) je žhavý a plný energií, které začne vyzařovat směrem ven, a tyto energie, které jsou vyzařovány směrem ven, nazýváme hmotou, ale kdyby nebylo dosaženo krajního stavu (hranice), tak co bychom viděli? Představte si, že byste byli v kině, měli byste promítačku a vyzařovali byste z té promítačky film a ty paprsky by šly dál a dál a dál, do nekonečna, tak co byste viděli? Energie, které jsou vyzářeny, se musí setkat s nějakou hranicí. V rámci kina to je s určitým plátnem, protože když se setká světelné vyzařování s plátnem (hranicí), teprve ta plátně vidíte ten film. Tuto funkci plátna (zrcadla) ve stvoření představuje mysl, která je hraniční, okrajová vrstva stvoření. Nikdo nevidí očima, ale všichni vidíme svojí myslí. To, co vidíte, vidíte ve své myslí, ne očima ve svých očích. Je důležitý fenomén, že nikdo ještě neviděl hmotu, jak vypadá, všichni vidíme nějaký obraz ve své myslí. I mne každý vnímá jinak, protože každý máte jinou mysl. Vůle je síla k uskutečnění, uskutečnění znamená, že něco existuje, a teprve existence něčeho se plně projevuje ve vaší myslí. Proto ať nikoho nemáte, že Vůle a mysl úzce spolu souvisí.

4.stav, který vzniká ve Stvořiteli (znázorňuje 4.trojúhelník):

Tak jako se srdce maximálně smrštilo, a dosáhlo určitého hraničního stavu, nastává roztahování srdce, a když se srdce začne roztahovat, tak krev, kterou předtím vytlačilo do těla, začne zase vcucávat zpět do sebe.

Jestliže se Tvůrce dostal do tohoto stavu, kdy v Něm dominovala Vůle, to znamená, že se octl na okraji své bytosti, tak dochází k dalšímu stavu, který nám ukazuje čtvrtý trojúhelník:

Čtvrtý trojúhelník souvisí s vrcholem Lásky, jinými slovy: tento trojúhelník představuje stav, kdy ve Stvořiteli začne nad Moudrostí a nad Vůlí převažovat Láska, která je dominantní.

1.stav je stav, kdy být uprostřed je že Láska, Moudrost a Vůle je to samé, druhý stav je, když dominuje Moudrost, třetí stav je, když dominuje Vůle (je dosaženo okrajové vrstvy), a

teprve v tomto stavu, kdy Bůh se ocitne na okraji své Bytosti, nastupuje čtvrtý stav, kdy dominuje Láska, protože Láska se nachází v Tvůrci uprostřed, v centru, to znamená, jestliže začne působit Láska, která je v centru Stvořitele, tak to, co dosáhlo té limitní vrstvy, začne být vcucáváno zpět, ke svému středu. Jestliže v Tvůrci začne dominovat Láska, začne být z Tvůrce vyzařována energie, kterou nazýváme voda, což jsou emoce.

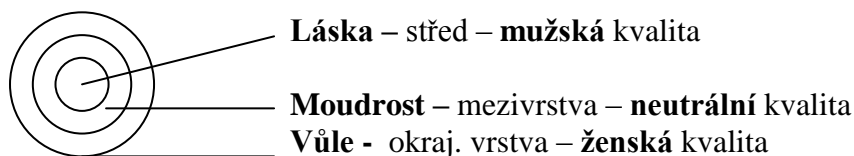
Emoce jsou energie, které vás táhnou od vašeho povrchu směrem do vašeho středu. Co je největším povrchem naší bytosti? Mysl. Co je středem naší bytosti? Duch, tvůrčí Já, které je v srdci. Emoce (energie, která vznikla tehdy, když v Tvůrci dominuje Láska) je energie, která vás táhne od vašeho povrchu směrem dovnitř (do středu), jinými slovy: **je to energie, která vás táhne z vaší mysli směrem do vašeho Ducha, který sídlí ve vašem srdci.**

Přirozenost Tvůrce je velice jednoduchá, my jen potřebujeme vědět, že v Tvůrci jsou možné čtyři stavy, což způsobuje vznik čtyř živlů (stavů ve stvoření), potřebujeme vědět, jak je Tvůrce koncipován, že Láska je uprostřed, potom je mezivrstva (Moudrost) a potom je okraj. složka (Vůle). Bůh je ve středu, pak opouští střed, vzniká hmota, když dosahuje Vůle, dosahuje okraj. vrstvy a vzniká mysl, a když začne dominovat Láska, je to snaha toho, co se dostalo na okrajovou hraniční vrstvu, aby bylo vtaženo zpět, do středu, kde to začalo.

Podstata pohlavnosti:

Řekli jsme si, že být ve středu, kde je ta největší energie, je stav mužství, kdežto když jste na samotné hranici, největším okraji, to je stav ženství, tam je té energie nejméně, protože čím více jste vzdáleni od středu, který je žhavý, a když se dostanete do maximálního stavu – být mimo střed, tak tam je to nejchladnější, tak je nejméně síly, což je stav ženskosti. Ale pozor na to, střed je žhavý, tak je nejvíce energie, ten je mužský, na okraji je nejméně energie, ten je slabý, protože se říká, že ženy jsou slabší povahy, ale představte si, když máte vodu. Když v ní je hodně energie, tak se bouří, jedna vlna střídá druhou vlnu, a podívejte se do rozbouřené vody, co tam uvidíte? Uvidíte tam svůj obraz? Ne. Ale díky tomu, že ten okraj je slabý, je tam málo energie, tak si představte, když máte klidnou vodní hladinu, a podíváte se do ní, co tam uvidíte? Svůj obraz. To vám vysvětluje, že mysl, která je to největší vzdálení od Ducha nebo-li od středu, má nejméně energie a je tedy klidná, teprve v té mysli vidíte jako v zrcadle (či na plátně) nějaký obraz (realizace bytí). **Když vidíte obraz, bytí se plně projevilo a proto je okrajová vrstva plodivá.**

Pohlavnost tří Božských kvalit:

Uvědomme si pohlavnost Stvořitele. Jestliže víme, že v nejbližším okolí středu Stvořitele se nachází Láska (a střed je mužský), tak jednoznačně můžeme definovat, že **Láska** je mužská kvalita.

Uprostřed Stvořitele je **Moudrost**, která je neutrální. Je to přechodový bod mezi plus (mužským) a minus (ženským).

Okrajová vrstva Stvořitele je jeho **Vůle** (a víme, že okraj je slabý a plodivý), což je ženská kvalita.

Pohlavnost čtyř živlů:

1. Oheň – Duch	+ +	mužsko - mužský
2. Země – hmota	+ -	mužsko - ženská
3. Vzduch – mysl	- +	žensko - mužský
4. Voda – emoce	- -	žensko – ženská

1. Oheň:

Oheň je stav, kdy přebýváte ve středu. Říkal jsem, že jestliže tvůrčí Duch je jeden a současně trojjediný (Láska, Moudrost, Vůle), takže v rámci Stvořitele mohou existovat čtyři stavy, první je, že Stvořitel přebývá ve své samotném středu, což odpovídá živlu ohně, a říkali jsme si, že střed je mužský. Živel ohně je mužsko – mužský. Jsou tam dvě plus. **Živel ohně je ryzí mužskost.** Živel ohně je ryze mužský a má ho každá bytost. **To znamená, že i žena má svůj oheň a má schopnost se dostat do středu své bytosti, jinými slovy: proniknout do svého srdce a tam se setkat se svým pravým já, jinými slovy: když se žena setká se svým pravým Já stejně jako muž, setká se se svým vlastním mužstvím.** Oheň představuje stav – být uvnitř, v samém centru bytosti, proto je oheň absolutně mužský. To vám taky vysvětluje, že jestliže se tento živel chce zosobnit, tak pokud někdo měl zosobňovat Krista, musel být mužské pohlaví. **Živel ohně je ryze mužská záležitost, ale je to záležitost, kterou má každý člověk.**

2. Země:

Druhý krok je dominance Moudrosti, ale to už znamená – opustit střed a nastoupit cestu směrem ven, protože Moudrost ve Stvořiteli už není v samotném jádru, je to mezivrstva, která se nachází směrem ven od středu, dominance Moudrosti nám dává vznik hmoty, vzniká živel země, ale Moudrost je stále v dotyku s centrem (Láskou). Proto živel země je mužsko – ženský. Ještě pořád je hodně mužský, ale už je více směrem ven k okraji, už tam naskakuje ženskost.

3. Vzduch:

Nyní úplně popírám, co hlásají astrologové, protože oni tvrdí, že živel země je ženský.

Zde se dostáváme k obrovskému paradoxu: Když začne dominance Vůle a víme, že to je stav (Vůle je okraj. vrstva), kdy se Tvůrce dostává na okraj své vlastní bytosti a víme, že okraj je ženský, ve stvoření nám dává tento stav vznik myslí, takže mysl už je ženská (mínus), ale mysl je žensko – mužská.

Je jasné, že jestliže živel ohně představuje stav centrální – být uprostřed, tak je ryze mužský, čili mužsko – mužský. Jestliže začne převažovat Moudrost (vzniká hmota), je to opouštění středu směrem ven. Je to stále mužské, ale je to orientované směrem ven, více k okraji, už tam naskakuje ženskost.

Chci vám říct, proč nikdy nemůžete rozumět ženám a ani ženy samy nemohou sobě porozumět. Logicky vzato by mělo být toto: Jestliže Vůle je okrajová vrstva ve Stvořiteli, a jestliže víme, že když v Bohu dominuje Vůle, tak to nám dává vznik vzduchu (mysli), a ve stvoření je zdánlivě vzduch okrajová vrstva, takže by se nabízelo, že by vzduch měl být (protože to je dosažení okraje) žensko – ženský. Ale tak to není. Je to tak, že vzduch je žensko – mužský a teprve voda (emotivita) je žensko – ženská. Žena vás vždycky bude mást. A proč?

Můžete to chápat dvěma způsoby. I když je vzduch (mysl) okrajová slupka stvoření, přesto (a to je důležitý moment) i v astrologii vodní znamení jako je Rak, Štír a Ryby, se vždycky dávají do souvislosti s nějakou mystériózností. A nyní vám vysvětlím, v čem spočívá mystérióznost vody.

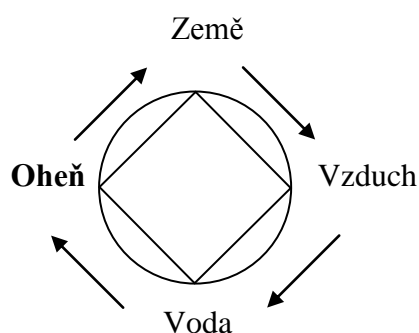
Je pravda, že vzduch je okrajová vrstva, čili by měl být maximálně ženský, on ženský je, ale je trochu mužský, a to z jednoho prostého důvodu: Protože je to vzduch, který se navenek projevuje vodou.

4. Voda:

Voda je vystoupení ze vzduchu, vystoupení zdánlivě ven, jakoby byla voda ještě více navenek než vzduch, ale je to jenom zdánlivě, protože voda už nedělá nic jiného než že vystupuje ze vzduchu a snaží se vás vtáhnout zpátky do středu. Lidské emoce, které souvisí s vodou, to je energie, která se snaží něco, co je na povrchu (v mysli) vtáhnout zpět do středu, kde se nachází náš Duch. To je funkce vody. Snaží se nás zniternit. Kdo plodí emoce? Vzduch. Jaké máte emoce, když máte čisté plátno? Řekli jsme si, že plátno či zrcadlo je mysl. Když je plátno čisté, není tam žádná myšlenka, tak jaké máte emoce? Slabé, skoro nulové. Ale teprve, když malíř nakreslí nějakou krajinu, či tvář a objeví se nějaký obraz, teprve tehdy máte z tohoto obrazu nějaký dojem, jinými slovy: určité emoce. Když v mysli nic není, nemáte skoro žádné emoce. Teprve když v mysli něco uvidíte, teprve tehdy ve vás začnou vznikat emoce. Je to mysl, která vytváří ve vás emoční citění, jinými slovy: jako kdyby emoce byly ještě větším vystoupením mysli ze sebe směrem ven, to je vystoupení směrem ven, ale současně je to vystoupení, že něco vystoupí z mysli a toto něco, což je emotivita, vás vtáhne do středu. Zde je obrovské tajemství ženské kvality, že zdánlivě vzduch je to nejvíce na okraji, dosažení té hraniční vrstvy, mělo by to být maximálně ženské, ale není to tak. Ono to ženské je, ale z této mysli ještě vystupuje něco směrem ven, což jsou emoce, ale toto vystoupení z mysli směrem ven – vznik emocí vás současně táhne do středu a chce vás to zniternit.

Z tohoto důvodu je to řazeno takto: Oheň (dosažení stavu středu) je mužsko-mužský, země už je opouštění středu a jít směrem ven, proto je země mužsko-ženská, vzduch je ještě více od ohně vzdálen než hmota, proto už ženský, ale ve vztahu k vodě je mysl (versus emoce) ještě niternější, proto je mužská, kdežto voda je navýsost vystoupení směrem ven, ale současně toto maximální vystoupení směrem ven vás táhne do středu. Proto je voda žensko-ženská. Ještě to nakreslím jiným způsobem:

Když se podíváme do zvěrokruhu, z toho obrázku je to možná ještě patrnější, jak jsou znamení podle živlů poskládány:

Příklad ve zvěrokruhu: Dosad'te si: Oheň – Lev, Býk (zemské znamení), Vodnář (vzdušné znamení), Štír (vodní znamení). Tyto živly jsou ve zvěrokruhu postaveny tímto způsobem: Je oheň, nahoře je země, naproti ohni je vzduch a úplně dole je voda.

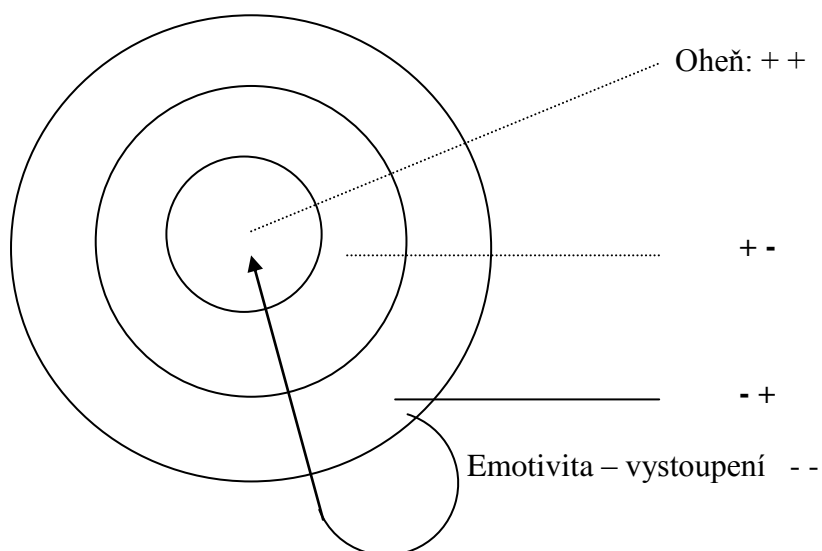
Oheň souvisí se stavem ve zvěrokruhu, kdy Stvořitel se nachází v samotném centru své bytosti, a centrum je mužské. Proto je oheň ryze mužský, čili mužsko-mužský.

Když začne ve Stvořiteli dominovat Moudrost, je to vystoupení směrem ven, což odpovídá vzniku živlu země (hmoty), tak země je ještě mužská, ale už tam začne naskakovat ženskost, čili směr ven. Proto je země mužsko-ženská.

Vzduch je výsledkem dominance Vůle a protože Vůle je okrajová vrstva Stvořitele, tak zdánlivě by zde mělo být dosaženo největší ženskosti, zdánlivě by mělo být mínus mínus, a podívejte se, jestliže oheň je střed, tak vlastně vzduch je od středu – ohně nejvíce vzdálen, daleko více vzdálen než země a než voda, ale přesto tvrdím, že vzduch je žensko-mužský, a sice z tohoto důvodu, protože život funguje takto:

Duch vyzařuje hmotu, hmota vyzařuje mysl, čili Duch je nitro, hmota je vnějšek, když srovnáváme oheň a zemi, země je povrch a oheň je nitro (střed). Když srovnáváme mezi sebou zemi a vzduch, země je nitro a vzduch je vnějšek, je to vystoupení mysli ještě čím dál více směrem ven, kdežto když pokračujeme dále, takže voda vzniká ze vzduchu, protože teprve když máte něco ve své mysli, teprve tehdy ve vás vystoupí vaše emotivita. Emoce jsou vystoupení vzduchu směrem ven, ale současně toto vystoupení směrem ven vás táhne směrem do vašeho středu. Dokáže si to někdo představit?

Když jdeme směrem ven: Oheň je plus plus...

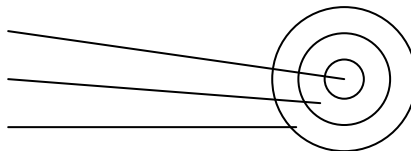
Když opouštíte střed a jdeme směrem ven, nastartuje minusovost – ženskost. Když vystoupíte směrem ven, máte plus mínus, a u vzduchu by mělo být zdánlivě mínus mínus, protože zdánlivě jsme zde dosáhli té nejvyšší ženskosti, to znamená toho největšího okraje. Ale ono to tak není, protože i když jsme dosáhli okrajové vrstvy, tak z této vrstvy jakoby ještě něco vystoupí směrem ven, ale současně to, co vystoupilo směrem ven, už vás začíná táhnout do vašeho středu. Z tohoto hlediska emotivita je ještě více vystoupena směrem ven než mysl, proto je mysl žensko-mužská a teprve tato emotivita je dosažení ryzí ženskosti, čili dosažení stavu – žensko-ženská. Přestože je naše emotivita síla, která nás od povrchu táhne do středu, je to návrat k mužskosti (ke středu), přesto naše emotivita je ještě něco jakoby bylo vystoupením naší mysli ještě směrem ven. Emoce vznikají z mysli. Emotivita je projevení se mysli ještě více směrem ven, ale současně je to zahájení pohybu směrem ke středu.

Pohlavní síla jednotlivých znamení:

Který živel je nejvíce mužský? Oheň.

Oheň je mužsko-mužský (+ +). V živlu ohně máme tři znamení:

+++ (Láska) **Lev**
 ++ 0 (Moudrost) **Střelec**
 ++ - (Vůle) **Beran**

Jestliže oheň jako takový představuje tvůrčího Ducha, víme, že v samotném středu tvůrčího Ducha je Láska, potom je Moudrost a potom je Vůle. Láska je nejvíce mužská, Vůle nejvíce ženská. S aspektem tvůrčí (duchovní) Lásky souvisí Lev, s aspektem duchovní Moudrosti souvisí Střelec, s kvalitou duchovní Vůle souvisí Beran. Lev je plus plus plus, protože představuje samotný střed, Střelec je plus plus, ale neutrální, protože Moudrost je přechodová neutrální vrstva, a Beran je plus plus mínus, protože představuje v tvůrčím Duchu to nejvíce okrajové, čili záporné – ženské.

Země je mužsko – ženská (+ -). V živlu země máme tři znamení:

+ - + **Býk** (Láska)
 + - 0 **Panna** (Moudrost)
 + - - **Kozoroh** (Vůle)

Býk souvisí s Láskou, ale s Láskou, kterou jsme schopni umět projevit ve hmotě (navenek), dále je Panna, která souvisí s aspektem Moudrosti, a Kozoroh, který souvisí s aspektem Vůle, takže Býk je plus mínus, ale je to to zemské nejvíce centrální, protože to souvisí s Láskou, proto je plus, Panna je plus mínus, ale souvisí s aspektem Moudrosti, která je neutrální – nula, Kozoroh souvisí s aspektem Vůle, proto je plus mínus mínus.

Vzduch je žensko – mužský (- +). V živlu vzduchu máme tři znamení:

- ++ **Vodnář** (Láska)
 - + 0 **Blíženci** (Moudrost)
 - + - **Váhy** (Vůle)

Vodnář souvisí s Láskou, Blíženci s Moudrostí, Váhy s Vůlí, celý živel vzduchu je mínus plus, ale Vodnář souvisí s Láskou, proto je plus, Blíženci souvisí s Moudrostí, proto jsou neutrální, a Váhy souvisí s Vůlí, proto jsou mínus.

Voda (emotivita) je ryze žensko – ženská (- -). V živlu vody máme tři znamení:

-- + **Štír** (Láska)
 -- 0 **Ryby** (Moudrost)
 --- **Rak** (Vůle)

Štír souvisí s Láskou, proto je mínus mínus plus, Ryby s Moudrostí, proto jsou mínus mínus nula, Rak souvisí s Vůlí, čili s okrajovou složkou, proto je mínus mínus, mínus.

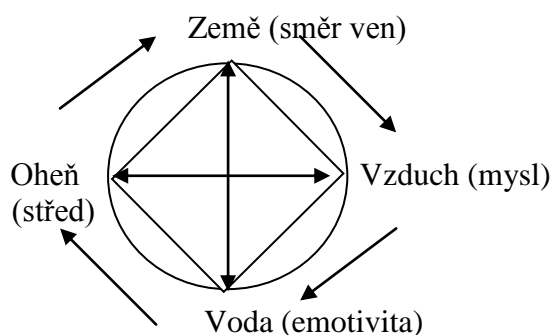
Z toho, co jsme si řekli, kdybychom si znamení seřadili od toho nejmužštějšího až po neženštější, dostali bychom toto pořadí:

Pořadí znamení od nejmužštějšího po neženštější:

1. Lev	+++
2. Střelec	++0
3. Beran	++-
4. Býk	+ - +
5. Panna	+ - 0
6. Kozoroh	+ - -
7. Vodnář	- + +
8. Blíženci	- + 0
9. Váhy	- + -
10. Štír	- - +
11. Ryby	- - 0
12. Rak	- - -

Z toho vyplývá, že nejmužštější znamení z celého zvěrokruhu je Lev, který představuje srdce, a neženštější je Rak, který představuje žaludek a dělohu.

Než se dostaneme k samotné opozici, tak abychom si znovu uvědomili, jak je život koncipován, nakreslíme si ještě tyto čtyři živly:

Ohnivá znamení představují vždycky střed. Jestli si chcete procítit svůj oheň, to znamená, že se musíte svým vědomím stáhnout do samotného jádra vaší bytosti (do vašeho srdce), protože ve svém srdci se můžete setkat se svým ohněm, s vaším vyšším Já.

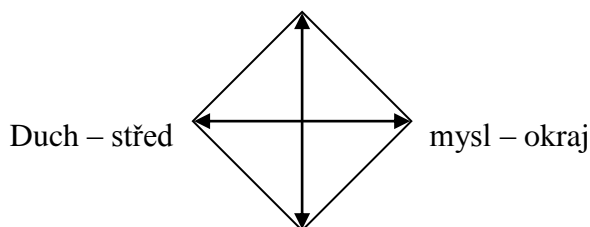
Zemská znamení. Protože oheň představuje váš střed, vyšší Já, které se nachází ve vašem srdci, a pokud váš oheň se chce projevit, protože představuje střed, tak nemá jinou možnost než působit směrem ven. Působit směrem ven – to je živel země.

Vzdušná znamení. A jak vyzařuje živel země, dostane se do vzduchu (mysli), a teprve v mysli vzniká nějaký obraz. Současně mysl (vzduch) představuje okraj.

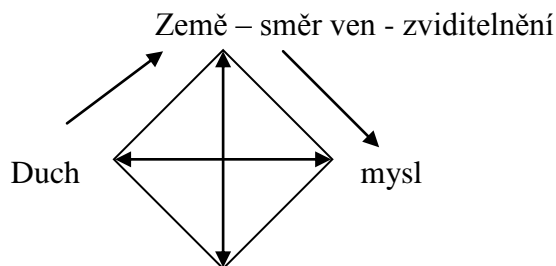
Vodní znamení. Z tohoto okraje vystupuje ještě něco směrem ven, a to je voda, vaše emotivita, a tato vaše emotivita je síla, která vás táhne dovnitř, se vás snaží přivést zpět, kde to začalo – k vašemu Já, do vašeho středu.

To, jak jsou ve zvěrokruhu umístěny živly, vám odhaluje důležitou věc: Jak funguje život. Sledujte, jak funguje, tluče a dýchá život!

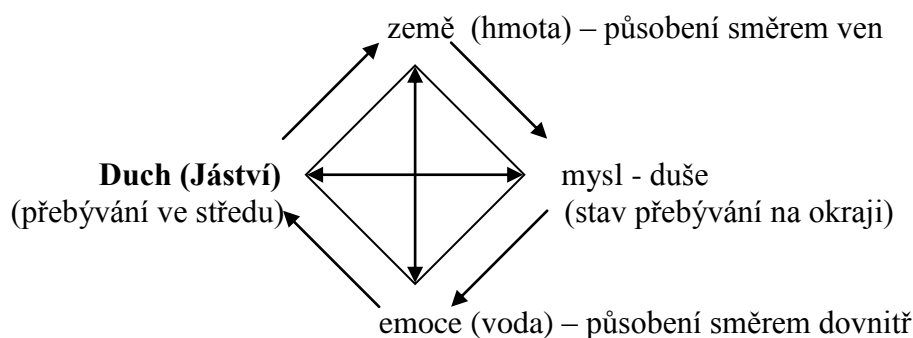
Je zde nějaký střed (živel ohně), a je zde nějaký okraj (živel vzduchu) a veškerý život funguje tím způsobem, že nastává pulsace mezi středem a okrajem. Střed představuje váš Duch, okraj představuje vaše mysl.

Jestliže střed chce působit na okraj, tak jak se dostane střed k okraji? Tím, že jde směrem ven nebo tím, že jde dovnitř? A který živel představuje vnějšek, země nebo voda? Země je vystoupení směrem ze sebe ven, takže střed musí vystoupit ze sebe směrem ven a jedině tímto směrem se může dostat na okraj, čili do vaší mysli.

Chápejte, že veškerou hmotu, kterou máte ve svém životě a kterou vnímáte ve svém vědomí, že je to působení vašeho Ducha (vašeho Já) na vaši mysl. Kdežto když vaše hmota vstoupí do vaší mysli, teprve tehdy vznikají ve vás emoce, které vzniknou, vás táhnou hluboko do vás samotných a snaží se vás přiblížit k vašemu Duchu (vášemu Já).

Duch vám dává hmotu, aby ovlivnil vaši mysl, a na základě toho, jaké máte obrazy ve své mysli, vznikají ve vás emoce (dáváte Bohu emoce) a tím působíte na svého Boha (své Já). **Duch skrze hmotu působí na vaši duši a vy skrze emoce působíte na svého Ducha.** Proto jsem říkal, že **bezprostředně svojí emotivitou ovlivňujete vaše vyšší Já, do jaké míry a jakým způsobem se vám zjevuje.** Střed může působit na okraj pouze tím, že vystupuje směrem ven (zviditelňuje se), kdežto okraj může působit na střed tím, že jde dovnitř, protože střed je vždycky uvnitř. Veškerá hmota tu je proto, aby váš Duch zasáhl vaši mysl, kdežto emotivita je tu proto, aby vaše mysl (duše) zasáhla oheň (Ducha v nás – naše Já).

Význam opozice – úhel 180°

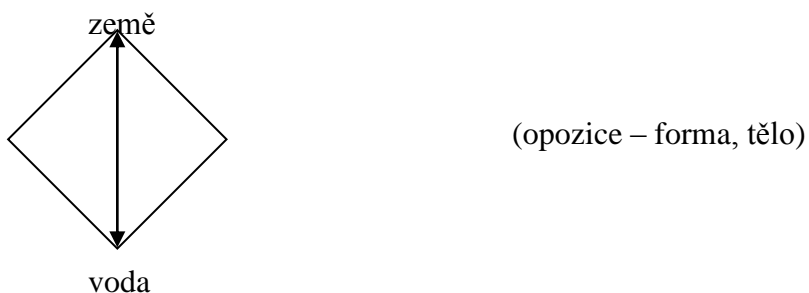
Opozice představuje dvě znamení, které se nacházejí přesně proti sobě. **Opozice nám říká: každá určitá kvalita nemůže existovat bez nějaké příslušné jiné kvality.** Kdyby jedna kvalita nebyla, nemůže být ani druhá kvalita. Je to princip, že každá mince má rub i líc. Když odstraníte rub, odstraníte zároveň i celou minci.

Opozice mezi ohněm a vzduchem:

Duch nemůže existovat bez mysli a mysl nemůže existovat bez Ducha.

Opozice mezi zemí a vodou:

Hmota (země) nemůže existovat bez emocí (voda) a emoce nemůžou existovat bez hmoty.

O tom, že existuje archetyp kvaternity, hovořil už C.G.Jung. Kvaternita je velice důležitý životní princip a přesně toto je kvaternita. Říká nám to velice důležité věci: Duch je podmíněn existencí mysli, mysl je podmíněna existencí Ducha, země je podmíněna existencí citu (emocí) a emoce jsou podmíněny existencí hmoty. Oheň chce působit na vzduch (mysl) a mysl chce působit na oheň, protože spolu souvisí. Muž chce ženu a žena chce muže. Tělo chce emoce a emoce chtějí tělo. Jinými slovy: **Duch – mysl spolu souvisí, chtějí na sebe působit (opozice Oheň – vzduch) a hmota + emoce jsou prostředky tohoto působení (opozice země – voda). Opozice oheň – vzduch je obsah, opozice země – voda je forma, jinými slovy – tělo.**

Všimněte si, že na úrovni opozice Oheň – vzduch jsou dva obsahy, které na sebe působí skrze těla. Kdežto těla na sebe působí skrze obsahy.

Jestliže chápeme, co živly symbolizují, jestliže chápeme, že Oheň symbolizuje našeho Ducha, vzduch symbolizuje naši mysl, což není nic jiného než naše duše. Země představuje hmotu (také naše hmotné tělo), kdežto voda představuje emoce, takže voda představuje naše emoční, astrální tělo.

Paradox: Působí se tímto směrem: Duch vyzařuje hmotu, hmota vstupuje do mysli, z mysli vystupují emoce a emoce ovlivňují Ducha. Všimněte si toho paradoxu, že hmotné tělo je forma a obsahem hmotného těla je Duch. Takže hmotné tělo nepatří vám, ale vašemu Duchu. Proto je v Bibli napsáno: Což nevíte, že vaše tělo je chrámem Božím? Kdežto vzduch, který představuje vaši duši (mysl), tak voda (vaše emoční tělo) je tělem vaší duše.

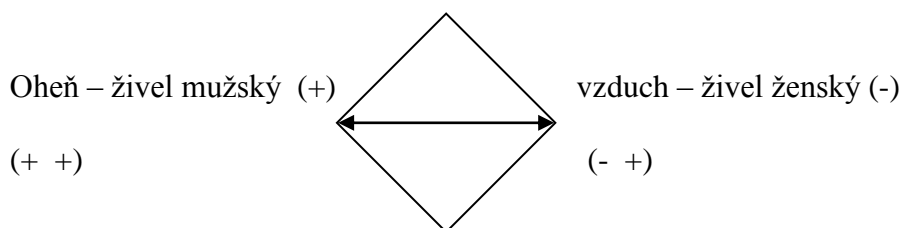
Polarita Duch – duše je obsah, kdežto polarita země – voda je forma nebo-li tělo. Naším obsahem je Duch – duše a naší formou je hmotné tělo a astrální (emoční) tělo, přičemž můžeme říci, že hmotné tělo představuje tělo pro Ducha, kdežto emoční tělo je tělem pro vaši duši (mysl). Až jednou opustíme (naše duše) tento svět, tak v duchovním světě naše tělesná podoba (krása či ohavnost) nebude dána tím, jaká jsme měli na této Zemi těla, protože toto tělo patří našemu Duchu, ale tělem duše je voda (naše emotivita, astrální tělo), čili naše podoba po smrti bude dána staven vašich citů, které jste v sobě během života chovali.

Ukázali jsme si, že jedna kvalita nemůže být bez druhé, a protože bez sebe nemůžou být, protože existence jedné podmiňuje existenci druhé, tak samozřejmě, že mezi těmito kvalitami jsou největší síly přitažlivosti a nejvíce se k sobě poutají. A to je to nepochopení, proč je tolik nešťastných lásek, protože tuto silná přitažlivost mezi dvěmi skutečnostmi lidé nazývají láskou, ale to není láska. To je jenom přitažlivost dvou skutečností, kdy existence jedné podmiňuje existenci druhé. Proto, protože dvě skutečnosti o sobě moc dobře ví, že jedna nemůže existovat bez druhé, tak proto jsou k sobě tak magicky přitahovány, ale to nemá nic společného s láskou. To je jen duchovně-psychická gravitace. Protože když jedno nemůže být bez druhého, kdyby tam nebyla tato vazby, že by se vzájemně jejich existence nepodmiňovaly, tak ani nebude mezi nimi žádná přitažlivost.

V rámci této přitažlivosti mezi dvěmi skutečnostmi působí dvě věci:

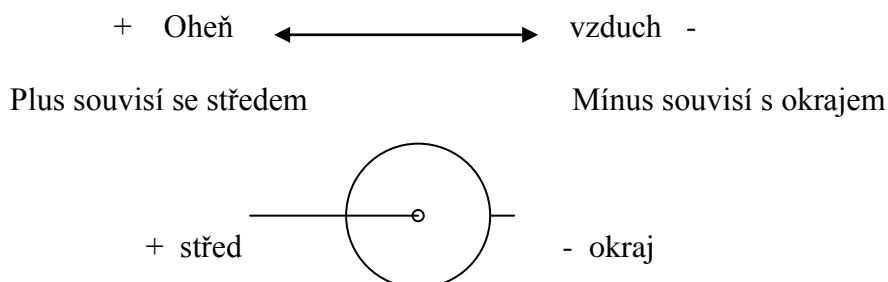
1. přitahují se vždycky dvě skutečnosti, které jsou v něčem stejné, ale současně jsou v něčem rozdílné. V rámci gravitace se musí vyskytnout tato podvojnost, že se přitahuje něco odlišného, ale současně jsou v něčem stejné.

Polarita Oheň – vzduch:

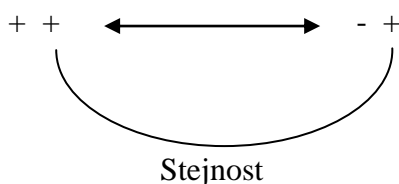
To je jasné, přitahuje se vždycky muž a žena. Pro muže je přitažlivá žena, pro ženu je přitažlivý muž. V tom se liší. Muž není žena a žena není muž.

Současně oheň je plus plus, protože je mužsko-mužský, kdežto vzduch je žensko-mužský. V něčem jsou odlišní, je to muž a žena, ale v něčem si jsou stejní, protože druhé znaménko ohně je plus a vzduch má taky plus, protože vzduch (mysl) je žensko-mužský. Proto se k sobě tak přitahují, v něčem jsou odlišní a v něčem jsou stejní. To první plus znamená, že oheň souvisí se středem, kdežto to mínus ukazuje, že to souvisí s okrajem.

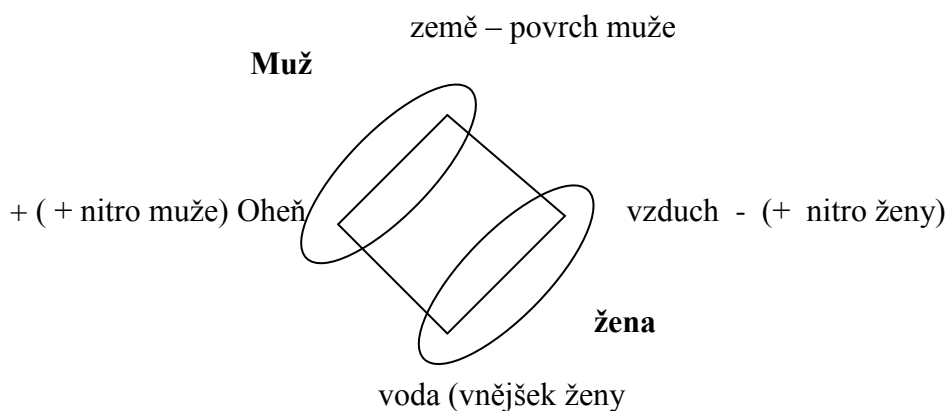
Proto se střed a okraj velice mocně přitahují. Vždycky je okraj fascinován středem a střed je fascinován okrajem.

Ale jsou v něčem stejní a co to je to znaménko plus a plus?

Oheň je niternější ve vztahu k zemi, proto je oheň obsah a země je forma, kdežto vzduch je niternější ve vztahu k vodě, čili vzduch je obsah a voda je forma.

Oheň je muž, vzduch je žena, ale oba dva jsou obsahem nebo-li niterným. Abychom to ještě lépe pochopili, oheň a země představují muže, přičemž země představuje povrch muže, kdežto oheň představuje nitro muže. Kdežto kvality vzduch a voda představují ženu, přičemž vzduch představuje nitro ženy a voda představuje vnějšek ženy:

A právě to, že oheň přitahuje nejvíce vzduch, je dáno tím, že oheň je muž, vzduch je žena, ale oheň je nitro (plus muže) a vzduch je plus (nitro ženy). Jako muže mně přitahuje žena, ale pokud sám sebe vnímám jako opravdového muže, to znamená to, co je ve mně – můj Duch, tak mne na ženě nesmí přitahovat její povrch, ale její nitro, duše.

Největší síly přitažlivosti jsou mezi lidským Duchem a lidskou duší. Božský Duch v nás touží po naší duši a naše duše touží po našem Duchu.

Čím více bude narůstat duchovní tlak v současné době, tím více se to bude projevovat v krizových situacích v partnerských vztazích, protože partnerství je navýsost duchovní záležitost. Největší přitažlivost je mezi středem a mezi povrchem. Střed není geometrický bod, ale psychický, duchovní bod. Střed je náš Duch, naše Já. Okraj (povrch) je naše mysl. Jestliže střed je mužský a okraj ženský, tak chápeme, že veškeré přitažlivé síly, které probíhají mezi mužem a ženou, jsou jen vyobrazením skutečnosti, jak se tyto dvě síly utkávají v jednotlivém člověku. Jestliže v člověku nejsou dobré vztahy mezi jeho Duchem a duší, samozřejmě se to musí projevit tak, že na partnerské úrovni bude krize, protože kvalita vztahu mezi mužem a ženou je vždycky dána kvalitou, jakou ten dotýčný člověk má mezi svým Duchem a duší. Jestliže duše ignoruje svého Ducha, musí se to projevit tak, že takový člověk nemůže prožívat kvalitní vztah ani na lidské partnerské úrovni.

Tato polarita ukazuje důležitou věc: **Problém mezi mužstvem a ženstvem je problém mezi Duchem a duší (myslí).**

Polarita Duch – duše je obsahová, polarita země – emoce je formální, tělesná, takže kvalitu (tělo) máte podle vaší polaritě obsahu. Obsahová polarita vám modifikuje formální (tělesnou) polaritu.

Polarita Oheň (muž) – vzduch (žena):

Jestliže je bytost, kde Duch je dominantnější nad duší, tak taková bytost se rodí do mužského pohlaví, a jestliže v bytosti převažuje duševní složka, rodí se tato bytost do ženské tělesné formy. Protože v mužích ohniva (duchovní) složka převažuje, proto je muž přitahován k ženám, protože ženy představují duševní složku, muž potřebuje rozvíjet svoji duševní složku, proto ho fascinují ženy, kdežto žena, která má rozvinutou svoji duševní složku, potřebuje rozvíjet ohnivou (duchovní), proto je přitahována k muži, protože muž je větší egoista. Egoismus bezprostředně souvisí s duchovnem (s Jástvím).

Polarita země (hmota) – voda (emotivita):

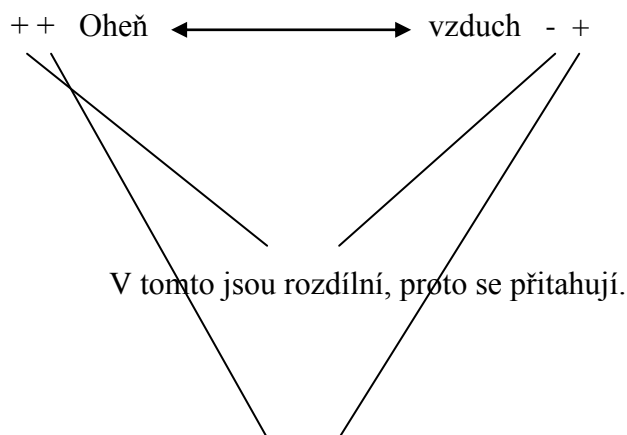
Země (hmota) touží po emotivitě a emotivita touží po hmotě, jinými slovy: Naše fyzické tělo nemůže být bez astrálního těla a astrální tělo touží po fyzickém těle. Tuto polaritu, že emoční tělo souvisí s fyzickým tělem, si budeme potom vysvětlovat, až budeme brát astrologické domy, protože astrologické domy jsou důležitou skutečností, když si chcete udělat kompletní horoskop. Když se vaše duše chtěla inkarnovat a když jste byli ještě v nějakém duchovním světě, tak jste samozřejmě potřebovali určité emoční tělo, protože jsem říkal, že emoční tělo je tělem vaší duše. Tento obrázek nám říká, že každé emoční tělo souvisí s určitým fyzickým tělem, protože voda souvisí se zemí a jelikož vaše duše, která se chtěla vyvíjet, se musela v první řadě obléci do vašeho astrálního (emočního) těla, což souvisí vždycky s určitou zemí (hmotou), takže jste se mohli narodit pouze do určité země a určitým rodičům. Kdybyste se pohybovali nad planetou Zemí, zjistili byste, že každá fyzická krajina, každé fyzické místo má svoji jinou emoční atmosféru. A protože vy jako duše jste přesně věděli, jaké emoční tělo potřebujete, automaticky jste byli přitaženi k té krajině, k tomu místu, které tuto emoční atmosféru má. Určité emoce souvisí s určitou hmotou. Pokud jste chtěli na sebe dostat určité emoční tělo, nemohli jste se narodit nikde jinde než na této planetě. Mohli byste se třeba narodit na nějaké jiné planetě, ale protože tak specifické emoční tělo, jaké má tato planeta, nenajdete v celém vesmíru, proto jste se rozhodli inkarnovat právě na tuto planetu. To vše vyvozují z tohoto jednoduchého obrázku, že každý Duch je přitahován k určité duši, každá duše je přitahována k určitému Duchu (opozice mezi Ohněm a vzduchem) a každá voda je přitahována k určité zemi a každá země k určité vodě, každé fyzické tělo souvisí s určitým emočním tělem. To, že existují určitá fyzická těla, mužské a ženské, ukazuje, že s každým z těchto těl souvisí určitá rozdílná emotivita. Už to, že máme rozdílná fyz. těla, nám dokazuje, že na vnitřní úrovni jsme úplně jiní.

Když jsem si připravoval v duchu koncept dnešní přednášky, Duch mne upozornil na jednu věc, říkal mi: Co se týče přitažlivosti, a přitažlivost není nic jiného než atraktivita, tak v procesu atraktivnosti je důležité splnit tuto podmínku:

Přitahuje se vždycky to, co je rozdílné, ale současně musí být něco stejné.

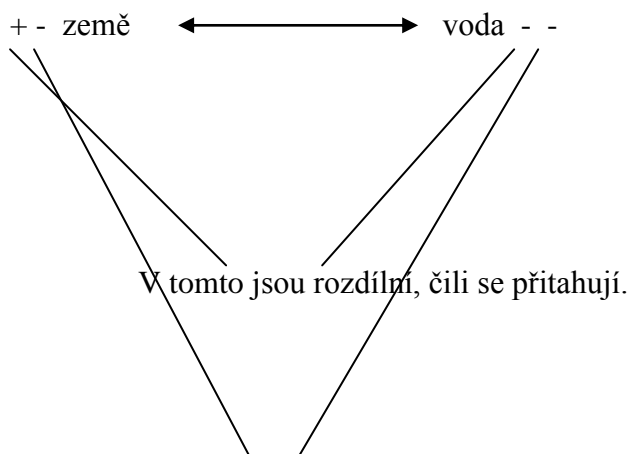
Přitažlivost Oheň – vzduch:

Proto jsem říkal, že se přitahuje oheň, který je plus, plus se vzduchem, který je mínus plus.

V tomto jsou stejní, proto se taky přitahují.

(Je splněna podmínka, že v něčem jsou odlišní a v něčem jsou stejní.)

Přitažlivost země – voda:

V tomto jsou stejní, proto se taky přitahují.

Jednoduše: Když se podívám na dobytek: Mezi krávy jsou také ženy, že? A proč mne nepřitahují ženské krávy? Protože nejsou se mnou stejné. To vám vysvětluje, že muž si hledá ženu, žena si hledá muže, ale musí být v něčem stejní, musí být stejného živočišného druhu. Muž žena jsou rozdílní, ale musí mít stejnou úroveň. A to nám vysvětluje proč mnoho lidí, kteří se vydali na duchovní cestu, si stěžuje na to, že jejich partner nemá pro duchovno pochopení. Je to dáno tím, že nebyl splněn tento základní princip přitažlivosti. Někdy v minulosti byl zahájen vztah mezi určitým mužem a určitou ženou, čili spojili se dvě odlišné bytosti. To je v pořádku. Ale nebyla splněna druhá podmínka, že se má přitahovat současně něco stejného, tzn. že ti dva lidé měli zkoumat jestli jsou přibližně na stejné duchovní úrovni.

Přitažlivost Rak – Lev:

Když jsem hovořil, které znamení je nejmužštější a které je neženštější, tak jestli si vzpomínáte, v té posloupnosti jsme říkali, že nejmužštější je Lev, který je plus, plus, plus a

Lvu vládne Slunce. Úplně poslední a nejvíce ženské znamení je Rak, který je mínus, mínus, mínus. Raku vládne Luna:

Lev +++	vládce	Slunce	tři plus
Rak - - -	vládce	Luna	tři mínus

Když mi Duch říkal, když mi dával tuto tabulku, které znamení je nejmužštější a které neženštější, tak mi říkal, že mezi Lvem a Rakem působí také obrovská přitažlivost, protože jestliže cítíte, že pokud je něco ryzí mužské a něco je ryzí ženské, že tam musí být obrovská přitažlivost, atraktivita. Říkal jsem Duchu, jak to, když u Lva jsou samé plus a u Raka samé mínus, vždyť se přece ve všem liší, tak kde je splněno to, že si musí být v něčem podobní? Duch mi říkal: To je tam taky obsaženo a to tím, že pouze tyto dvě znamení jsou si v něčem stejná: Lev má samé plus a Rak má samé mínus. V tom je jejich stejnost. Jediné ze všech znamení mají všechna znaménka stejná.

Mezi těmito dvěma znameními působí obrovská atraktivita, a to vám právě vysvětluje, když víme, že Lvu vládne Slunce a Raku vládne Luna, proč vlastně vztahy mezi Sluncem a Lunou tak intenzivně vnímáme. Když je Nov, úplněk, silně to na nás působí. Protože mezi Sluncem a Lunou je obrovská přitažlivost jako mezi mužem a ženou.

Význam novu:

Z duchovního hlediska je důležitý fenomén, moment, kdy se Slunce a Luna dostávají do stejného bodu, což je nov. Nov hraje velkou roli při naší inkarnaci, nov modeloval naši inkarnaci. Říkal mi kolega, který má nějaké stránky na internetu a dává tam na každý měsíc nějaké meditační témata, tak se obrátil na mne, abych mu poradil, že to chtějí dělat v souladu s vesmírem, a říkal, že to budou dělat, když bude úplněk. Říkal jsem, že ne, že podle toho, jak je nov, protože nov je okamžik, kdy Slunce, což je náš nejhlubší střed (naše největší mužství), se dostává do kontaktu s naším nejvyšším ženstvím (Lunou) a ta konjunkce nám ukazuje, že se mají sjednotit. Takže to je ten důležitý moment – sjednocení mužského s ženským. A nakonec zjistíme, že vlastně **celý náš život, který trvá tisíce a miliony let, není o ničem jiném než o procesu sjednocování našeho Ducha s naší osobností (emočním tělem). Účelem života je – aby ten prapůvodně neosobní se stal osobním. A právě toto sjednocení neosobního s osobním představuje nov, kdy Slunce a Luna jsou v jednom místě.**

Jestliže někdo chce meditovat podle lunárních cyklů, tak doporučuji meditovat vždy tehdy, když je Luna v konjunkci se Sluncem, což je nov.